

اینکه چون فلان حاج آقا سخنان خوبی است پس میتواند یک "رجال سیاسی" خوب هم بشود، مثلاً نماینده مجلس خوبی بشود، یک فکر جنایتکارانه است، "جنایت سیاسی" است

اینکه فلان کس چون "آدم خوبی" است پس بایستی نماینده مجلس هم بشود، جنایت سیاسی است. اینکه فلان نفر چون "ولایت‌مدار" است یا مثلاً چون چفیه می اندازد، یا مثلاً چون همیشه پیراهنش رو روی شلوار می اندازد، نه توی شلوار! یا چون اصلاً غربی نیست چون کت شلوار نمیپوشد! (که کسی نیست بگوید مگر شلوار و پیراهن و جوراب و زیرپوش و تلویزیون و هزاران امور دیگر از غرب نیامده!) پس نماینده خوبی می شود

این هم "جنایت سیاسی" است
اینکه هر کس که به اسم فعالیت سیاسی مدام توییت های اختلاف افکن میگذارد، شعارهای پوپولیستی می دهد، دائم سیاه نمایی می کند، گرچه سیاه نمایی و مایوس سازی به اسم "دلواپسین" باشد! حتی بارها به حاج قاسم هم توهین کرده بود، اما چون ولایت ولایت میکند پس باید نماینده بشود

این هم "جنایت سیاسی" است
تنها کسانی لایق پست نمایندگی مجلس هستند که دارای "قوه ی مقننه و مدبره" در شخصیتشان بوده اند و راه تشخیص این است که به سوابقشان را نگاه کنید تا به حال کجا را "قانون مند" کرده اند و رشدش داده اند، کجا را مدیریت کرده اند و رشدش داده اند؟؟

مثلاً این "جبهه پایداری" عمدتاً کسانی را معرفی میکند که هیچ سابقه درخشانی در خور نمایندگی مجلس ندارند هر کجا بوده اند خراب کردند و رفتند جای بعدی! یک مسجد کوچک و حوزه ی کوچکتر و هیئت و موسسه بسیار ناچیز و از همه مهمتر حتی خانواده شان را نتوانستند حفظ و رشد بدهند! ولی کاندید میشوند همیشه تا ملت را رشد بدهند!

این هم "جنایت سیاسی" است.